

Sygn. akt VI Ka 56/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Andrzej Żuk (spr.)

Sędziowie SO Tomasz Skowron

SO Andrzej Tekieli

Protokolant Sylwia Sarnecka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze delegowanego do Prokuratury Rejonowej w Zgorzelcu M. Ś.

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2018 r.

sprawy skazanego **K. K.** ur. (...) w S.

s. M., W. z domu K.

o wyrok łączny

z powodu apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

z dnia 19 września 2017 r. sygn. akt II K 449/17

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec skazanego K. K. w ten sposób, że:

stwierdza, że kara łączna orzeczona w punkcie 1 części dyspozytywnej traci moc i na podstawie art. 91 § 2 kk i art. 86 § 1 kk i art. 87 § 1 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt I-IV i VI – XIII części wstępnej oraz kary łączne 6 miesięcy pozbawienia wolności i 2 lat ograniczenia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 10 lipca 2017 r., sygn. akt II K 157/17 za przestępstwa: z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 283 kk popełnione w dniu 18 sierpnia 2015 r., z art. 281 kk popełnione w dniu 13 września 2015 r., za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 kk popełnionych w okresie od 3 lipca do 5 sierpnia 2015 r. i z art. 286 § 1 kk popełnione w dniu 2 lutego 2015 r. i wymierza mu karę łączną 5 (pięć) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności ;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 56/18

UZASADNIENIE

K. K. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 2 lutego 2011 roku w sprawie o sygn. **II K 1645/10** za czyn z art. 280 § 1 kk popełniony w dniu 31.10.2010r. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby; postanowieniem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 1 lutego 2016 r. (sygn. akt II Ko 2739/15) zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego dla Poznania – Nowe Miasto i Wilda z dnia 30 lipca 2015 roku w sprawie o sygn. **VI K 704/15** za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony w dniu 30.04.2014r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 26 kwietnia 2016 r. (sygn. akt II Ko 293/16);

III. Sądu Rejonowego w Zwoleniu z dnia 14 grudnia 2015 roku w sprawie o sygn. **II K 754/15** za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony w dniu 06.05.2014r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 2 lat próby;

IV. Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 24 listopada 2015 roku. w sprawie o sygn. **II K 590/15** za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony w dniu 16.09.2014 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 2 lat, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 31 lipca 2017 roku (sygn. akt II Ko 1981/17);

V. Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 23 lutego 2016 roku w sprawie o sygn. **II K 913/15** za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 14 września 2015r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

VI. Sądu Rejonowego w Kwidzynie z dnia 2 lutego 2016 roku w sprawie o sygn. **II K 1053/15**, za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony w dniu 06.02.2015r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 3 lat próby,

VII. Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 22 kwietnia 2016 roku w sprawie o sygn. **II K 25/16**:

a. za czyn z art. 178a § 1 kk popełniony w dniu 13.08.2015r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

b. za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 13.08.2015r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,

oraz na karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności,

VIII. Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 26 kwietnia 2016 roku w sprawie o sygn. **II K 54/16** za ciąg czynów z art. 278 § 1 kk popełnionych w dniu 17.04.2015r. na karę 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze po 35 godzin miesięcznie,

IX. Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 27 czerwca 2016 roku w sprawie o sygn. **II K 418/16** za czyn z art. 284 § 1 kk popełniony w dniu 30.01.2016r. na karę 1 roku ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze po 30 godzin miesięcznie,

X. Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 31 sierpnia 2016 roku w sprawie o sygn. **II K 628/15** za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony w dniu 05.05.2014r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszaniem wykonania kary na okres 3 lat próby,

XI. Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 1 grudnia 2016 roku w sprawie o sygn. akt **II K 511/16** za ciąg czynów z art. 284 § 2 kk popełnionych w okresie od 13 do 17.11.2015r. na karę 1 roku i 4 miesięcy ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze po 30 godzin miesięcznie,

XII. Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 19 kwietnia 2016 roku w sprawie o sygn. akt **II K 71/17**:

a. za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 kk popełnionych w okresie od 27.11.2015r do 03.12.2015r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności

b. za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 kk popełniony w okresie od 09.12.2015r do 22.01.2016r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

oraz na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

XIII. Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 23 maja 2017 roku w sprawie o sygn. **II K 1201/16**, za ciąg czynów z art. 286 § 1 kk popełnionych w okresie 27.01.2016r do 18.03.2016r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

Ponadto K. K. był również skazany prawomocnym wyrokiem Sadu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 10 lipca 2017 r. (sygn. akt II K 157/17) za:

- czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. popełniony w dniu 18 sierpnia 2015 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności i karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie

- czyn z art. 281 k.k. popełniony w dniu 13 września 2015 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności i karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie,

- ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. popełnionych w okresie od 3 lipca do 5 sierpnia 2015 r. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności i karę 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie,

- czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 2 lutego 2016 r. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności i karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie,

przy czym orzeczona została wobec niego kara łączna 6 miesięcy pozbawienia wolności i kara 2 lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu wyrokiem łącznym z dnia 19 września 2017 r. /sygn. akt II K 449/17/ :

1. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. oraz art. 85 § 1 i 2 k.k, art. 87 § 1 kk oraz art.89 § 1a i b k.k. 91 § 3 kk połączył kary jednostkowe i łączne pozbawienia wolności oraz kary ograniczenia wolności wymierzone skazanemu K. K. wyrokami opisanymi w punktach I-IV i VI- XIII i wymierzył mu karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 577 k.p.k. oraz art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu K. K. okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach z połączonych wyroków tj.;

- okres zatrzymania w dniach od 25.11.2015 roku do dnia 26.11.2016 roku włącznie ze sprawy IIK 511/16 opisanej w pkt. XI części wstępnej wyroku ,

- okres zatrzymania w dniu 24.11.2010 roku ze sprawy IIK 1645/15 oraz okres dotychczas odbytej kary od dnia 05.07.2016 roku,

- okres tymczasowego aresztowania w dniach 13-06-2015 r. do 25-06.2015 r. ze sprawy VI K 704/15 opisanej w pkt. II części wstępnej wyroku,

- okres zatrzymania w dniach od 20.12.2015 roku godz. 13:35 do dnia 22.12.2015 roku godz. 12:08, oraz od dnia 22.01.2016 roku godz. 14:10 do dnia 24.01.2016 roku godz. 12:30 ze sprawy IIK 71/17 opisanej w pkt. XII części wstępnej wyroku ;

3. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. stwierdził, że wyroki wymienione w części wstępnej w punktach I-IV i VI- XIII podlegają odrębnemu wykonaniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym,

4. na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie postępowanie umorzył,

5. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego K. K. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów procesu i nie wymierzył opłaty.

Apelację od tego wyroku wniósł osobiście skazany. Zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

1) rażąco niewspółmierność kary łącznej 5 lat pozbawienia wolności, albowiem okoliczności sprawy, w tym właściwości i warunki osobiste skazanego oraz zasady i dyrektywy wymiaru kary łącznej wskazywały na zasadność wymiaru kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji,

2) nieuwzględnienie przy wydawaniu wyroku łącznego prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 10 lipca 2017 r. (sygn. akt II K 157/17) skazującego go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Stawiając te zarzuty skazany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie wobec niego możliwie jak najniższej kary łącznej.

Sąd Okręgowy zważył,co następuje :

Apelacja zasługiwała na częściowe uwzględnienie.

Skarżący wprawdzie wskazał, że skarży wyrok w zakresie kary, jednak w swojej apelacji podniósł zarzuty przeciwko całości rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w Zgorzelcu. Wskazał bowiem, że Sąd ten nie uwzględnił przy wyrokowaniu jednego z zapadłych przeciwko niemu już prawomocnego wyroku skazującego. Z tego względu Sąd Odwoławczy był zobowiązany do oceny całości rozstrzygnięcia, a nie tylko zbadania zarzutu rażącej surowości wymierzonej kary łącznej.

Z treści zaskarżonego wyroku łącznego wynika jednoznacznie, że Sąd I instancji nie objął nim skazania wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 10 lipca 2017 r. (sygn. akt II K 157/17). Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 18 lipca 2017 r., a zatem w dniu wyrokowania w przedmiotowej sprawie (wyrok łączny z dnia 19 września 2017 r.) istniały podstawy, by również to ostatnie skazanie objąć wyrokiem łącznym. Nie zmienia tej oceny okoliczność, że Sąd wydający wyrok łączny zapewne nie miał wiedzy o zapadłym w ostatnim czasie nowym skazaniu. Nie wynikało ono ani z informacji o karalności skazanego znajdujących się w aktach sprawy, ani z najnowszych opinii o skazanym, wreszcie i sam skazany nie przekazał jakiegokolwiek informacji w tym zakresie, mimo uczestnictwa w rozprawie w dniu 5 września 2017 r. Skoro jednak wyrok ten był prawomocny, orzeczono nim kary podlegające łączeniu z innymi karami pozbawienia wolności, to pominięcie go przy wyrokowaniu stanowiło naruszenie przepisu postępowania art. 568a k.p.k. Zachodziły bowiem materialnoprawne przesłanki do połączenia wobec K. K. kar 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 2 lat ograniczenia wolności z pozostałymi niewykonanymi jeszcze karami tego rodzaju, co zasadnie podniósł w swojej apelacji skazany.

Oczywiście Sąd Okręgowy rozpoznający apelację ograniczony był jej kierunkiem na korzyść skazanego. Nie mógł więc – nawet pomimo przesłanek do tego – uwzględnić nowego skazania, gdyby prowadzić to miało do pogorszenia sytuacji K. K.. Granicy orzekania w tej konkretnej sprawie nie wyznaczał jednak wymiar orzeczonej kary łącznej (5 lat pozbawienia wolności), ale całokształt sytuacji skazanego. W razie uprawomocnienia zaskarżonego wyroku łącznego wobec K. K. podlegać miałyby wykonaniu: kary łącznej 5 lat pozbawienia wolności z tego wyroku oraz kary 6 miesięcy pozbawienia wolności i 2 lat ograniczenia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu w sprawie

II K 157/17. Tym samym skazany miałby łącznie do wykonania 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (prócz tego jeszcze kara 2 lat ograniczenia wolności). To właśnie taki wymiar pozbawienia wolności w ocenie Sądu Okręgowego wyznaczał granicę dla oceny, czy rozstrzygnięcie reformatoryjne wydane na skutek rozpoznania apelacji skazanego mieściłoby się w granicach zaskarżenia. Gdyby Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że uwzględnienie nowego skazania wymagałoby orzeczenia kary łącznej wyższej niż suma kar podlegających wykonaniu w razie uprawomocnienia zaskarżonego wyroku łącznego, nie mógłby dokonać jego zmiany, a kwestia ewentualnego połączenia kar musiałaby być rozstrzygnięta w nowym postępowaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

Wniosek Sądu Odwoławczego w tym zakresie musi być poprzedzony oceną zasadności zarzutu skazanego co do rażącej niewspółmierności wymierzonej mu kary łącznej. Zarzut ten nie zasługuje natomiast na uwzględnienie.

Kwestionując wymiar orzeczonej kary łącznej, skazany nie wskazał żadnych okoliczności, których nie miałby na uwadze Sąd Rejonowy. Podniósł, że zasługuje na zastosowanie względem niego zasady pełnej absorpcji i powołał się na intensywną i aktywną resocjalizację oraz swoją sytuację rodzinną. Przywołał też ogólne stwierdzenie o właściwościach i warunkach osobistych i dyrektywach wymiaru kary łącznej.

Orzekając o karze łącznej Sąd Rejonowy miał natomiast na uwadze wszystkie okoliczności mogące mieć znaczenie dla jej wymiaru, o czym przekonuje jednoznacznie lektura pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Uwzględnił m. in. dotychczasowy tryb życia skazanego, w tym jego zachowanie w zakładzie karnym, również to zmienione na korzyść. Z uzyskanej już w toku postępowania odwoławczego nowej opinii nie wynikają nowe szczególne okoliczności dotyczące skazanego, których nie miałby na uwadze Sąd Rejonowy, wydając zaskarżony wyrok. Co więcej wynika z niej nawet samowolne oddalenie się K. K. z miejsca zatrudnienia.

Sąd I instancji nie ograniczył się jednak wyłącznie do okoliczności, na które powołuje się apelujący. Rozpatrzył sprawę całościowo, uwzględnił wszystkie przesłanki decydujące o wymiarze kary łącznej. Brał pod uwagę całokształt sytuacji prawnej skazanego, jego wielokrotną karalność i wynikającą zeń dużą liczbę kar podlegających łączeniu, niepoprawność skazanego skutkującą zarządzaniem wobec niego kar pozbawienia wolności. Kierował się dyrektywami art. 85a k.k. i brał pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Słusznie więc uznał, że zdecydowanie na niekorzyść skazanego przemawiała ilość popełnionych przestępstw, długi czas przestępczych działań (ponad 5 lat). Opinia o skazanym z zakładu karnego wskazywała wprawdzie na poprawę jego zachowania, jednak nie była ona też jednoznaczna.

Zdaniem Sądu Okręgowego, wymierzona skazanemu w zaskarżonym wyroku kara nie może zostać uznana za nadmiernie surową.

Sąd Rejonowy odstąpił od stosowania w niniejszej sprawie zarówno zasady kumulacji kar jak i ich absorpcji. Wykorzystanie zasady mieszanej (aspercacji czyli absorpcji częściowej) skutkowało orzeczeniem kary w równej odległości od dolnej i górnej granicy kary łącznej (granice kary łącznej: od 2 do 9 lat pozbawienia wolności). Zastosowanie tej zasady i następujący w konsekwencji wymiar kary łącznej jest uzasadniony związkiem przedmiotowo-podmiotowym i czasowym poszczególnych czynów oraz innymi okolicznościami mającymi wpływ na wymiar kary łącznej. Zachowanie skazanego w zakładzie karnym nie ma przy tym znaczenia wiodącego, a jedynie stanowi jeden z przejawów jego zachowania po popełnieniu przestępstw. Co więcej dotychczasowy pobyt skazanego w zakładzie karnym na pewno nie dowodzi, że proces resocjalizacji dobiegł końca i zakończył się sukcesem.

Wymierzając karę łączną, trzeba mieć na uwadze, że jest ona swego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej sprawcy w okresie objętym wyrokiem łącznym, tym samym jej **surowość powinna wzrastać wraz z liczbą popełnionych przez sprawcę przestępstw**. Stanowi to wyraz potępienia w stosunku do postępowania sprawcy, jak również nieopłacalności przestępczej działalności (zob. M. Szewczyk, Glosa do uchw. SN z 20.1.2005 r., I KZP 30/04, OSP 2005, Nr 9, poz. 102; zob. także wyrok SA w Warszawie z 12.7.2000 r., II AKA 171/00, OSA 2001, Nr 2, poz. 5; wyrok SA w Łodzi z 20.9.2001 r., II AKA 154/01, KZS 2002, Nr 12, poz. 70). Kara łączna nie jest sposobem na premię dla sprawcy większej liczby przestępstw. Ma stanowić całościową ocenę jego zachowań, będąc właściwą, celową z punktu widzenia prewencyjnego, reakcją na popełnione czyny. Nie ma ona służyć ograniczeniu odpowiedzialności

karnej, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów, jakich się dopuścił. **Popelnienie większej liczby przestępstw zdecydowanie uzasadnia odstępstwo od absorpcji kar.** Wymierzenie kary przy zastosowaniu całkowitej absorpcji prowadziłyby do premiowania sprawcy popełniającego więcej przestępstw i do praktycznej bezkarności niektórych zachowań zabronionych.

Kara łączna orzeczona wobec K. K. nie może zatem - wbrew wnioskowi skarżącego - być niższa od orzeczonej. Pomimo bowiem istnienia okoliczności przemawiających za absorpcją kar, istnieje też (nawet w większej liczbie) cały szereg okoliczności przeciwnych, tj. takich, w świetle których uzasadniona byłaby kumulacja kar podlegających łączeniu, co zupełnie pomija w swojej apelacji skazany.

Przede wszystkim trzeba podkreślić liczbę kar podlegających łączeniu. Nie była to przecież liczba minimalna. Łączeniu podlegało aż 12 kar, w tym 6 kar pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia wykonania. Z tego cztery kary były wymierzone w związku z popełnieniem ciągów przestępstw, a dwie były karami łącznymi. Na to wszystko zwracał uwagę Sąd Rejonowy, który dodatkowo podniósł, że skazania K. K. dotyczyły przestępstw różnych rodzajowo, zaś przypisane mu przestępstwa przeciwko mieniu dotyczyły mienia o niemałej wartości. Słusznie też wskazał niepoprawność skazanego, który popełniał czyny często i szybko (nawet pomimo prawomocnych skazań) wracał do swojej przestępczej działalności. Orzeczona w przedmiotowym postępowaniu kara łączna stanowi podsumowanie pięcioletniej działalności przestępczej skazanego, w toku której popełnił on bardzo dużo przestępstw. W tej sytuacji nawet podobieństwo części tych czynów (przeciwko mieniu – choć różnej postaci) nie może przemawiać na korzyść skazanego. Przeciwnie dowodzi nie tylko jego rażącej niepoprawności, ale dowodzi tego, że uczynił on sobie z popełniania czynów zabronionych tryb życia. Naruszał dobra wielu osób. W tej sytuacji poprawne zachowanie w zakładzie karnym (też długi czas nie wzorowe) nie mogą zdecydować o potrzebie obniżenia kary łącznej.

Przewaga okoliczności niekorzystnych dla skazanego K. K. przemawiała zdecydowanie przeciwko zastosowaniu zasady absorpcji, natomiast za określeniem wysokości kary łącznej w oparciu o zasadę asperacji, jak uczynił to Sąd I instancji. Karę orzeczoną zaskarżonym wyrokiem Sąd Odwoławczy uznał za adekwatną i sprawiedliwą. Będzie ona odpowiednia z punktu zasad wyrażonych w przepisie art. 85a k.k., spełni cele zarówno prewencji indywidualnej, jak i generalnej. Nie stanowi ona przy tym nieuprawnionego promowania K. K. jako niepoprawnego sprawcy wielu przestępstw, jednocześnie uwzględnia jego obecną postawę w jednostce penitencjarnej. Przy wymiarze kary łącznej skazanemu nie zostały przekroczone granice swobodnego uznania sędziowskiego, zatem nie można mówić o rażącej niewspółmierności kary w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k.

W tej sytuacji celowe było rozważenie, czy istniały podstawy prawne do wydania orzeczenia reformatoryjnego i uwzględnienia jeszcze jednego pominiętego przez Sąd Rejonowy skazania K. K.. Jak już wyżej Sąd Okręgowy wskazał ograniczeniem w tym względzie był kierunek apelacji skazanego, który nie pozwalał w wyniku postępowania apelacyjnego pogorszyć sytuacji prawnej skazanego.

W ocenie Sądu Okręgowego uwzględnienie przy wyrokowaniu skazania wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 10 lipca 2017 r. (sygn. akt II K 157/17) – zgodnie przecież z apelacją skazanego – i wymierzenie mu kary łącznej pozbawienia wolności, której wymiar nie przekroczyłby łącznego przewidzianego pobytu w zakładzie karnym w razie uprawomocnienia zaskarżonego wyroku łącznego (czyli 5 lat pozbawienia wolności z wyroku łącznego i 6 miesięcy pozbawienia wolności z wyroku w sprawie II K 157/17) nie jest rozstrzygnięciem na niekorzyść skazanego. **W żadnym bowiem razie nie wydłuża pobytu K. K. w zakładzie karnym.** Nowa kara łączna wydana w wyniku postępowania odwoławczego nie jest wyższa niż suma kar podlegających wykonaniu. Jednocześnie ta kara łączna uwzględnia drugą z kar orzeczonych wyrokiem w sprawie II K 157/17, tj. karę 2 lat ograniczenia wolności, która podlegałaby wykonaniu wobec skazanego po opuszczeniu przez niego zakładu karnego. Orzeczenie więc kary łącznej 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności w wyniku połączenia wszystkich kar uwzględnionych w zaskarżonym wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu, a ponadto także kar pozbawienia wolności (6 miesięcy) i ograniczenia wolności (2 lata) wymierzonych wyrokiem w sprawie II K 157/17 jest dla skazanego korzystne. Sąd Odwoławczy zastosował przecież przy tym połączeniu zasadę nawet korzystniejszą dla niego niż Sąd Rejonowy (częściowa absorpcja, ale bliższa dolnej granicy), co z kolei było uzasadnione faktem łączenia jednej z kar ograniczenia wolności.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Okręgowy, stwierdził, że:

1. Przyjęta przez Sąd Rejonowy zasada wymiaru kary łącznej jest słuszna i brak jest w okolicznościach przedmiotowej sprawy podstaw do zastosowania zasady pełnej absorpcji, z kolei szereg przesłanek uzasadnia orzeczenie kary łącznej na zasadzie asperacji.
2. Słusznie skazany podnosi, że w wyroku łącznym powinny zostać połączone również kary orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 10 lipca 2017 r. (sygn. akt II K 157/17).
3. Jest możliwe połączenie tych pominiętych kar w postępowaniu odwoławczym, jednak pod warunkiem, że skutkiem połączenia nie będzie pogorszenie sytuacji prawnej skazanego (kierunek apelacji wyłącznie na korzyść).
4. Kara łączna 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności uwzględniająca wszystkie dotychczasowe skazania (w tym wyrokiem w sprawie II k 157/17) nie pogarsza sytuacji K. K., który bez zmiany wyroku łącznego musiałby odbywać kary pozbawienia wolności w tym wymiarze (5 lat + 6 miesięcy), a ponadto jeszcze długotrwałą karę 2 lat ograniczenia wolności. Gdyby nie zmiana wyroku, konieczne byłoby prowadzenie nowego postępowania w sprawie wydania wyroku łącznego, w którym nowa kara łączna mogłaby zostać orzeczona nawet do 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W wyniku uwzględnienia tego wszystkiego Sąd Odwoławczy stwierdził, że w interesie skazanego jest orzeczenie wobec niego nowej kary łącznej i w związku z tym na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. zmienił zaskarżony wyrok, orzekając o utracie mocy kary łącznej wymierzonej zaskarżonym wyrokiem (pkt 1 części dyspozytywnej) i wymierzając skazanemu K. K. nową karę łączną 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności obejmującą tym razem już wszystkie jego skazania i podsumowującą całokształt działalności przestępczej.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd Okręgowy stwierdził, że skazany nie jest w stanie ponieść kosztów postępowania odwoławczego, dlatego zwolnił go od nich, obciążając nimi Skarb Państwa.

Andrzej Tekieli Andrzej Żuk Tomasz Skowron